

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Overheidstoezicht op BRZO-bedrijven: een onderzoek naar de kwaliteit

Veld, R.A. in 't

Citation

Veld, R. A. in 't. (2022, March 30). *Overheidstoezicht op BRZO-bedrijven: een onderzoek naar de kwaliteit*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3281177>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3281177>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Hoofdstuk 3

Wetgeving⁵¹

1) Inleiding

Ten aanzien van veiligheid in de ca. 400 bedrijven die aanleiding kunnen geven tot een zwaar ongeval (zie hoofdstuk 1) kan er voor wat betreft de geldende wet- en regelgeving onderscheid worden gemaakt tussen de algemene wetten die gelden voor alle bedrijven in dit land (zoals de Arbeidsomstandighedenwet voor de arbeidsveiligheid en de Wet milieubeheer/Wet algemene bepalingen omgevingsrecht voor de milieuveiligheid) en de meer specifieke wetten die alleen voor de groep bedrijven met grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen (Besluit risico's zware ongevallen, Brzo en het Besluit externe veiligheid inrichtingen, Bevi) gelden. Deze laatste besluiten regelen meer de aspecten van de procesveiligheid en zijn implementaties in het Nederlands recht van de Europese "Seveso"-richtlijn.

2) Arbeidsomstandighedenwet⁵²

De Arbeidsomstandighedenwet, geïntroduceerd in 1998 als opvolger van de Veiligheidswet 1934, geeft regels ten aanzien van de arbeidsomstandigheden van de werknemers in relatie tot de verrichte arbeid, uitgedrukt in de termen veiligheid (ook wel arbeidsveiligheid of interne veiligheid genoemd), gezondheid en welzijn. Het is een zogenaamde kaderwet, die zich richt tot werkgevers en werknemers en een organisatorisch kader beschrijft waarbinnen gekomen kan worden tot de uitvoering van het arbeidsomstandighedenbeleid. De wet is gericht op het bevorderen van de zelfwerkzaamheid van de partijen, waarbij de overheid een rol op afstand inneemt en de uitvoering bevordert en stimuleert. Een belangrijke bepaling van de wet is dat ieder bedrijf een Risico-Inventarisatie en –Evaluatie (RI&E) moet opstellen (artikel 5), die de basis voor het Arbeidsomstandighedenbeleid in de inrichting dient te zijn.

In artikelen 6 en 7 is de koppeling met het BRZO gelegd.

De wet wordt nader ingevuld door het Arbeidsomstandighedenbesluit⁵³ en de Arbeidsomstandighedenregeling⁵⁴, waarin op de diverse inhoudelijke aspecten van de arbeidsomstandighedenproblematiek doelvoorschriften worden gegeven. De wet schrijft voor dat een nadere uitwerking van deze doelvoorschriften in concrete middelvoorschriften⁵⁵ en normering op sectoraal of brancheniveau door werkgevers en werknemers dient te geschieden in zogenaamde arbocatalogi. Tenslotte schrijft de wet voor dat de werkgevers zich voor de uitvoering van bepaalde taken moet laten bijstaan door in- of externe deskundigen (artikelen 13/14/14a).

De werkgever is in eerste instantie verantwoordelijk voor veiligheid, gezondheid en welzijn binnen zijn inrichting, maar ook de werknemers zijn via het beginsel van samenwerking voor

⁵¹ Wetten.overheid.nl

⁵² Arbeidsomstandighedenwet 1999, Staatsblad 1999, 184, 18-03-1999, Tweede Kamer 25879, laatstelijk gewijzigd Staatsblad 2017, 484, 29-11-2017, Tweede Kamer 34766.

⁵³ Arbeidsomstandighedenbesluit 1997, Staatsblad 1997, 60, 15-01-1997, laatstelijk gewijzigd Staatsblad 2018, 104, 11-04-2018.

⁵⁴ Arbeidsomstandighedenregeling 1997, Staatscourant 1997, 93, 12-03-1997, laatstelijk gewijzigd Staatscourant 2017, 54143, 19-09-2017.

⁵⁵ Een voorschrift waarin wordt beschreven welke middelen dienen te worden ingezet om een vooraf gedefinieerd doel te bereiken.

bepaalde aspecten medeverantwoordelijk gemaakt. De wet is van toepassing op eenieder die in Nederland arbeid verricht.

Toezicht en handhaving zijn belegd bij daartoe aangewezen ambtenaren (ISZW; artikel 24). Zij kunnen eisen tot naleving opleggen (artikel 27), bij ernstig gevaar het werk stilleggen (artikel 28), een bestuurlijke boete opleggen (artikel 28a), een proces-verbaal opstellen bij de bij de Wet Economische Delicten (WED) strafbaar gestelde artikelen (artikel 28a) en een last onder dwangsom opleggen (artikel 28b).

3) *Wet milieubeheer*⁵⁶ (*Wm*)/ *Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)*⁵⁷

De Wet milieubeheer stelt regels t.a.v. alle aspecten van het milieu. Er zijn in de wet enerzijds algemene regels, waaraan de meeste bedrijven moeten voldoen. Anderzijds geldt voor bedrijven die een substantiële invloed op het milieu kunnen hebben een vergunningplicht. In deze vergunning worden voorwaarden opgenomen, waaraan het bedrijf dient te voldoen. De bedrijven die behoren tot de groep die een zwaar ongeval kan veroorzaken zijn altijd vergunningplichtig.

Door de introductie in 2010 van het Invoeringsbesluit Wabo⁵⁸ en de Invoeringswet Wabo⁵⁹ zijn een groot aantal bepalingen op het gebied van regels betreffende het vergunningstelsel voor activiteiten die van invloed kunnen zijn op de fysieke leefomgeving en betreffende de handhaving van regelingen op het gebied van de fysieke leefomgeving in de Wet milieubeheer komen te vervallen en onder het regiem van de Wabo gebracht. Er is dan ook geen sprake meer van een milieuvergunning, maar van een omgevingsvergunning.

Met een wijziging van de Wabo werd in april 2016 de Wet verbetering vergunningverlening, toezicht en handhaving (VTH)⁶⁰ van kracht. Deze wet beoogt de kwaliteit van het VTH-proces te verbeteren. Provincies en Gemeenten dienen een verordening kwaliteit VTH op te stellen. Het IPO en de VNG hebben hiertoe modelverordeningen opgesteld.

De vergunningverlener dient erop toe te zien dat de vergunninghouder zich aan de vergunningsvoorwaarden houdt en kan overtredingen sanctioneren. Vergunningverleners dienen hun uitvoerende en inspecterende basistaken in een gemeenschappelijke regeling aan regionaal opererende milieudiensten (ook wel regionale uitvoeringsdiensten (RUD) of omgevingsdiensten (OD) genoemd) te mandateren⁶¹. Het basistakenpakket van deze omgevingsdiensten werd hiermee ook vastgelegd.

De beide wetten (Wm en Wabo) worden nader ingevuld door middel van een groot aantal besluiten en regelingen, waaronder het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) en het Besluit risico's zware ongevallen (Brzo).

Toezicht en handhaving zijn belegd bij daartoe aangewezen ambtenaren of aangewezen mandatarissen (Rijk, Provincie, Gemeente, OD). Zij kunnen een last onder dwangsom en een

⁵⁶ Wet milieubeheer 1979, Staatsblad, 1979, 442, 13-06-1979, Tweede Kamer 14311, Laatstelijk Gewijzigd Staatsblad 2017, 337, 29-11-2017, Tweede Kamer 34679.

⁵⁷ Wet algemene bepalingen omgevingsrecht 2008, Staatsblad 2008, 496, 06-11-2008, Tweede Kamer 30844, laatstelijk gewijzigd Staatsblad 2017, 32, 25-01-2017, Tweede Kamer 34434.

⁵⁸ Invoeringsbesluit algemene bepalingen omgevingsrecht 2010, Staatsblad 2010, 144, 25-03-2010, Tweede Kamer 33135.

⁵⁹ Invoeringswet Wet algemene bepalingen omgevingsrecht 2010, Staatsblad 2010, 142, 25-03-2010, Tweede Kamer 31953, laatstelijk gewijzigd Staatsblad 2015, 145, 20-03-2015, Tweede Kamer 32769.

⁶⁰ Wijzigingswet Wabo, Wet verbetering vergunningverlening, toezicht en handhaving 2015, Staatsblad 2015, 521, 09-12-2015, Tweede Kamer 33872.

⁶¹ Wijzigingsbesluit Besluit omgevingsrecht, verbetering vergunningverlening, toezicht en handhaving 2017, 21-04-2017.

bestuurlijke boete opleggen, een proces-verbaal voor het Openbaar Ministerie (OM) opmaken bij strafbaar gestelde overtredingen en een vergunning geheel of gedeeltelijk intrekken.

Ondertussen wordt er gewerkt aan de Omgevingswet⁶². Deze wet bundelt alle wetgeving en regels voor ruimte, wonen, infrastructuur, milieu, natuur en water. Met de nieuwe Omgevingswet wil het kabinet de verschillende plannen voor ruimtelijke ordening, milieu en natuur beter op elkaar afstemmen, duurzame projecten (zoals windmolenparken) stimuleren en gemeenten, provincies en waterschappen meer ruimte geven. Zo kunnen zij hun omgevingsbeleid afstemmen op hun eigen behoeften en doelstellingen. Het kabinet maakt het omgevingsrecht eenvoudiger en voegt alle regelingen samen in 1 Omgevingswet. Hiermee worden de volgende veranderingen gerealiseerd: van 26 wetten naar 1, van 60 algemene maatregelen van bestuur naar 4 en van 75 Ministeriële Regelingen naar 1. Ook het Brzo wordt in de algemene maatregelen van bestuur onder de Omgevingswet ondergebracht. De artikelen van het Brzo krijgen een plek in het Omgevingsbesluit⁶³, het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl)⁶⁴ en het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal)⁶⁵. De feitelijke inhoud van hetgeen thans in het Brzo is beschreven verandert hiermee niet. Naar verwachting zal deze operatie dus ook geen consequenties hebben voor de huidige praktijk van het Brzo-toezicht. Slechts de formele juridische basis voor besluiten in het kader van de handhaving zal veranderen. De wet is inmiddels geaccordeerd door de Tweede en Eerste Kamer en er wordt nu gewerkt aan de invoeringswet. De inwerkingtreding is voorzien voor 01-07-2022 (Ministerie BZK, 2021). De wet regelt de fysieke leefomgeving en de activiteiten die daarop van invloed kunnen zijn (emissies, hinder, risico's) en beoogt een veilige en gezonde fysieke leefomgeving in stand te houden. De wet kent een zorgplicht voor eenieder (dus ook voor bedrijven).

Er is veel discussie over deze nieuwe Omgevingswet en met name de geforceerde invoering ervan. Betrokkenen maken zich zorgen over de financiële consequenties voor Gemeenten en Provincies, over de benodigde ict-ondersteuning en over de klantvriendelijkheid voor degenen die een vergunningaanvraag doen. De invoeringsdatum is dan ook al een aantal malen uitgesteld. Ook op dit moment is er weer discussie of de thans beoogde invoeringsdatum wel haalbaar zal blijken.

4) EU “Seveso”-richtlijn⁶⁶

Deze richtlijn, voluit Richtlijn betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, wordt in de praktijk aangeduid als “Seveso-III” richtlijn en is als zodanig de opvolger van de “Seveso-I”⁶⁷ en de “Seveso-II”⁶⁸ richtlijn. Het zijn integrale richtlijnen, omdat ze zowel de beheersing van gevaren van zware ongevallen voor de mens (werknemers en burgers) en het milieu (inclusief flora en fauna) beogen, regels stellen voor het gebruik van de openbare ruimte rond bedrijven en aanwijzingen geven voor de rampenbestrijding.

De “Seveso-I” richtlijn werd in 1982 door de EU uitgevaardigd (Versluis, 2003) naar aanleiding van de chemische rampen die zich hadden voorgedaan in Engeland (Flixborough

⁶² Omgevingswet 2016, Staatsblad 2016, 156, 26-04-2016.

⁶³ Omgevingsbesluit, 03-07-2018, Staatsblad 2018, 290.

⁶⁴ Besluit kwaliteit leefomgeving, 03-07-2018, Staatsblad 2018, 292.

⁶⁵ Besluit activiteiten leefomgeving, 03-07-2018, Staatsblad 2018, 293.

⁶⁶ Richtlijn 2012/18/EU van 04-07-2012 betreffende de beheersing van gevaren van majeure ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, gepubliceerd in het Officiële Journaal van de EU, L 197/1, 24-07-2012.

⁶⁷ Richtlijn 1982/501/EG, 24-06-1982, gepubliceerd in het Officiële Journal van de EG, L 230, 05-08-1982.

⁶⁸ Richtlijn 1996/82/EG, 09-12-1996, gepubliceerd in het Officiële Journaal van de EG, L 010, 14-01-1997.

1974) en Italië (Seveso 1976). In Flixborough leidde een explosie en een brand tot 28 doden en tot de verwoesting van een fabriekscomplex en in Seveso ontsnapte een giftige wolk, die dioxines bevatte, uit een chemisch complex (Ale et al., 2017).

Na de ongevallen in Bhopal (1984)⁶⁹ en Bazel (1986)⁷⁰ werd besloten tot een algehele revisie van de richtlijn. In deze “Seveso-II” richtlijn werd meer de nadruk gelegd op algemene managementsystemen, omdat was gebleken dat in ca. 85% van de meer dan 300 ongevallen die onder het regiem van de “Seveso-I” richtlijn waren gemeld sprake was van tekortkomingen aan het managementsysteem. Ook kwam er een verandering in de houding tegenover de industrie. Het adagium “leg uit wat je aan het doen bent” werd vervangen door het adagium “bewijs maar dat de bestaande situatie veilig is” (M.H.A. Kluin, 2014). De rol van de overheid verschoof hiermee van het hebben van de plicht om de veiligheidssituatie te beoordelen naar het controleren of het bedrijf inderdaad aantoonde veilig te werken. Later werd de categorie indeling van gevaarlijke stoffen vervangen en werden er andere wijzigingen doorgevoerd (versterking van de toegang tot informatie en participatie van het publiek en striktere standaarden voor de inspectie van bedrijven). Dit leidde tot de “Seveso-III” richtlijn.

De richtlijn deelt de bedrijven in aan de hand van voor de diverse gevaarlijke stoffen vastgelegde drempelwaarden in twee categorieën. Bij overschrijding van de laagste drempelwaarde gaat een bedrijf vallen onder groep bedrijven waarvoor deze bijzondere wetgeving via implementatie in het Nederlands recht geldt en bij overschrijding van de hogere drempelwaarde komen daar bepaalde eisen bovenop. Voor bedrijven geldt dat zij alle benodigde maatregelen moeten nemen om een zwaar ongeval te voorkomen en dat ook moeten kunnen aantonen (artikel 5), zij zich wanneer zij drempelwaarden overschrijden moeten melden bij de daartoe aangewezen autoriteiten (artikel 7), een preventiebeleid zware ongevallen moeten voeren (artikel 8), informatie en gegevens moeten uitwisselen in het kader van het voorkomen van domino-effecten (artikel 9), een veiligheidsrapport moeten overleggen (boven de hoge drempelwaarde; artikel 10) en een intern noodplan moeten opstellen (boven de hoge drempelwaarde; artikel 12). Voor de lidstaten geldt dat zij een competente autoriteit moeten aanwijzen (artikel 6), mogelijke domino-effecten van bedrijven op elkaar moeten evalueren (artikel 9), een extern noodplan moeten opstellen (boven de hoge drempelwaarde; artikel 12), een beleid moeten vaststellen op welke wijze er wordt omgegaan met het gebruik van de openbare ruimte (inclusief veiligheidsafstanden; artikel 13), het publiek moeten informeren (artikel 14) en bij bepaalde beslissingen moeten consulteren en doen participeren (artikel 15), bij ernstige tekortkomingen in de preventie van zware ongevallen door het bedrijf een verbod op het in bedrijf zijn van (onderdelen) van het bedrijf moet afvaardigen (artikel 19), een systeem van reguliere inspecties aan de hand van een daartoe opgesteld inspectieplan moet instellen (voor bedrijven boven de hoge drempelwaarde minimaal 1 maal per jaar, voor bedrijven boven de lage drempelwaarde minimaal 1 maal per 3 jaar) (artikel 20) en moet vaststellen welke straffen of sancties bij overtredingen van al deze bepalingen worden opgelegd (artikel 28). Een overzicht van deze bepalingen is gegeven in tabel 1.

---

⁶⁹ In een bestrijdingsmiddelenfabriek van de firma Union Carbide in Bhopal, India ontsnapte 40 ton methylisocynaat. Het incident leidde tot ca. 50.000 directe en indirecte slachtoffers in de omgeving van de fabriek. De gevolgen zijn tot op de dag van vandaag merkbaar (bijv. door de geboorte van vele kinderen met ernstige afwijkingen).

⁷⁰ In Bazel, Zwitserland werden als gevolg van een brand en een explosie in een opslag van landbouwchemicaliën van de firma Sandoz tonnen toxische stoffen geloosd op de Rijn. Het leidde tot een massieve sterfte van het rivierleven, met name van de Europese paling.

Geadresseerde	Categorie	Verplichting	Artikel Seveso-richtlijn
Bedrijven	Alle	Nemen alle benodigde maatregelen om een zwaar ongeval te voorkomen en dat kunnen aantonen.	5
Bedrijven	Alle	Melden zich bij daartoe aangewezen autoriteit.	7
Bedrijven	Alle	Melden opnieuw bij belangrijke wijzigingen.	11
Bedrijven	Alle	Voeren een preventiebeleid zware ongevallen.	8
Bedrijven	Alle	Onderling informatie en gegevens uitwisselen.	9
Bedrijven	Hoge drempelwaarde	Opstellen veiligheidsrapport en sturen naar overheid.	10
Bedrijven	Hoge drempelwaarde	Stellen intern noodplan op.	12
Overheid	Alle	Wijst competente autoriteit aan.	6
Overheid	Alle	Evalueert domino-effecten van bedrijven op elkaar.	9
Overheid	Hoge drempelwaarde	Stelt extern noodplan op.	12
Overheid	Alle	Stelt beleid vast inzake het omgaan met het gebruik van de openbare ruimte, inclusief veiligheidsafstanden.	13
Overheid	Alle	Informeert, consulteert het publiek en zorgt voor participatie van het publiek.	14/15
Overheid	Alle	Vaardigt bij ernstige tekortkomingen in de preventie van zware ongevallen een verbod af op het in bedrijf zijn van (delen) van het bedrijf.	19
Overheid	Hoge drempelwaarde	Stelt een systeem van reguliere inspecties van minimaal 1 maal per jaar in aan de hand van een daartoe ingesteld inspectieplan.	20
Overheid	Lage drempelwaarde	Stelt een systeem van reguliere inspecties van minimaal 1 maal per 3 jaar in aan de hand van een daartoe ingesteld inspectieplan.	20
Overheid	Alle	Stelt vast welke straffen of sancties bij overtredingen van de bepalingen van de richtlijn worden opgelegd.	28

Tabel 1 Overzicht bepalingen Seveso-richtlijn

5) Besluit Risico's Zware Ongevallen (Brzo)⁷¹

Het Brzo vormt, samen met het Bevi (zie hieronder) de implementatie van de EU "Seveso"-richtlijn in het Nederlands recht. De implementatie is in zoverre opvallend dat de integrale richtlijn is geïmplementeerd in het Brzo en dat dit besluit op zijn beurt is opgehangen aan de Arbeidsomstandighedenwet, de Wetten algemene bepalingen omgevingsrecht/ Wet

⁷¹ Besluit risico's zware ongevallen 2015 (Brzo), Staatsblad 2015, 272, 25-06-2015.

milieubeheer en de Wet veiligheidsregio's⁷², waardoor er scheidslijnen zijn ontstaan tussen interne veiligheid, externe veiligheid en de voorbereiding op de rampenbestrijding. De hierboven bij de behandeling van de inhoud van de EU "Seveso"-III richtlijn gegeven voorschriften komen natuurlijk herkenbaar in het Brzo terug. Door de verspreide ophanging van het besluit is er een coördinatie bij de uitvoering nodig. Deze is neergelegd bij het bevoegd gezag⁷³ (i.e. de vergunningverlener; artikel 4). De exploitant van de inrichting c.q. de werkgever moet alle maatregelen treffen om een zwaar ongeval te voorkomen en moet dat ook kunnen aantonen (artikel 5). Er berust bij hem ook de plicht om zichzelf te melden, wanneer hij gezien de hoeveelheid gevaarlijke stoffen in de inrichting onder deze regelgeving valt (artikel 6), hij moet een preventiebeleid zware ongevallen (Pbzo) voeren (artikel 7) en wanneer hij zich boven de hoge drempelwaarde bevindt een Veiligheidsrapport opstellen (artikel 10). In dit veiligheidsrapport moeten zijn beschreven:

- Het Pbzo;
- Het veiligheidsbeheerssysteem (VBS);
- De identificatie van de gevaren op een zwaar ongeval;
- Het ontwerp, de constructie, de exploitatie en het onderhoud van installaties, opslagplaatsen, apparatuur en infrastructuur, en
- Het intern noodplan.

Hij moet tevens een lijst van de in de inrichting aanwezige gevaarlijke stoffen (artikel 12) opstellen.

De toezichthouders van de overheid (door de verspreide ophanging van het besluit zijn dit dus daartoe aangewezen ambtenaren van ISZW, van of namens het bevoegd gezag (Provincie of gemandateerde OD) en van de VR moeten een inspectiesysteem opstellen en planmatige, systematische, technische, organisatorische en bedrijfsmatige inspecties van de aanwezige systemen uitvoeren; voor boven de hoge drempelwaarde dient dit minimaal één maal per jaar en voor boven de lage drempelwaarde minimaal één maal per drie jaar te geschieden (artikel 13). Bepaalde artikelen van het Brzo zijn strafbaar gesteld op grond van de Wet economische delicten (Wed) (artikel 16). Verdere sancties die kunnen worden opgelegd zijn bestuurlijke boetes, last onder dwangsom, waarschuwing en stillegging van werkzaamheden (artikel 17 en 18). Artikel 8 legt de vergunningverlener op domino-effecten in ogenschouw te nemen en artikel 15 regelt de openbaarheid van milieu-informatie. De nadere invulling van dit besluit wordt gegeven in de Regeling risico's zware ongevallen (Rrzo)⁷⁴.

6) *Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi)*⁷⁵

Dit besluit is gebaseerd op de Wet milieubeheer, de Wabo en de Wet ruimtelijke ordening (Wro)⁷⁶. Alle Brzo-plichtige bedrijven vallen ook onder de werking van het Bevi. Het

⁷² Wet veiligheidsregio's 2010, Staatsblad 2010, 145, laatstelijk gewijzigd Staatsblad 2014, 252.

⁷³ Door een wijziging van het Besluit omgevingsrecht (Staatsblad 2015, 413, 29-10-2015) zijn alle Brzo-bedrijven onder het bevoegd gezag van de Provincie gebracht.

⁷⁴ Regeling risico's zware ongevallen 2016 (Rrzo), Staatscourant 2016, 10468, 29-02-2016.

⁷⁵ Besluit externe veiligheid inrichtingen 2004 (Bevi), Staatsblad 2004, 250, 27-05-2004, laatstelijk gewijzigd Staatsblad 2015, 337, 18-09-2015.

⁷⁶ Wet ruimtelijke ordening 2006, Staatsblad 2006, 566, 20-10-2006, Tweede Kamer 28916, laatstelijk gewijzigd Staatsblad 2015, 521, 09-12-2015, Tweede Kamer 33872.

bevoegd gezag moet bij beslissingen over omgevingsvergunningen rekening houden met het plaatsgebonden risico (PR)⁷⁷ en het groepsrisico (GR)⁷⁸. In bepaalde gevallen dient het bevoegd gezag bij overschrijding van de risico-grenswaarden (bepaald in de Regeling externe veiligheid inrichtingen⁷⁹) in relatie tot aanwezige kwetsbare objecten (woningen, ziekenhuizen, verpleegtehuizen, scholen, grotere kantoorpanden, winkelcentra en recreatieterreinen) bestaande situaties te saneren. N.B.: Ook het Bevi wordt in de nieuwe AMvB's onder de Omgevingswet geïncorporeerd (zie paragraaf 3.3). De normen inzake het PR en GR worden overgebracht naar de Ministeriële Regeling⁸⁰ onder de Omgevingswet.

7) *Wet veiligheidsregio's (Wvr)*⁸¹

De gemeentelijke colleges van B&W zijn verantwoordelijk voor de brandweezorg, de rampenbestrijding en de crisisbeheersing. De wet voorziet erin dat gemeenten in een vastgesteld gebied via een gemeenschappelijke regeling moeten komen tot aansluiting bij een veiligheidsregio (VR) (artikel 9). Een maal in de vier jaar moet het bestuur van de VR een beleidsplan vaststellen (artikel 14), dat moet zijn gebaseerd op een risicoprofiel (artikel 15). Ook dient er eenmaal in de vier jaar een crisisplan te worden opgesteld (artikel 16). Bij Algemene Maatregel van Bestuur kunnen bepaalde categorieën van inrichtingen worden aangewezen waarvoor een rampenbestrijdingsplan moet worden opgesteld (artikel 17). De Brzo-bedrijven van de hoge categorie vallen onder deze aanwijzing. Het bestuur van de VR dient een kwaliteitsmanagementsysteem (KMS) te hanteren (artikel 23). Het bestuur van de VR kan wanneer er sprake is van een bijzonder gevaar voor de openbare veiligheid inrichtingen verplichten een bedrijfsbrandweer te hebben (artikel 31). Artikel 48 voorziet in de verplichting van bedrijven die zijn aangewezen voor het hebben van een rampenbestrijdingsplan de daartoe benodigde veiligheidstechnische gegevens aan te leveren. Iedere 5 jaar dient er een Commissie de VR te visiteren en daarvan verslag te doen (artikel 56). Bij overtreding van voorschriften zoals geformuleerd in de artikelen 31 en 48 is het bestuur van de VR gemachtigd tot sanctiëring over te gaan. Artikel 61 verwoordt dat de als toezichthouder door het bestuur van de VR aangewezen ambtenaren bevoegd zijn om toezicht te houden op de artikelen 31 en 48 van de Wet Veiligheidsregio's en op de artikelen van het BRZO die daaraan een nadere uitwerking geven. Bij het handelen in het gezamenlijke toezichtsteam geldt dat formele toezichts- en handhavingsacties op de overige artikelen van het Brzo door hen moeten worden overgelaten aan de overige leden van het toezichtsteam (toezichthouders van ISZW of de OD). Handhavingsmiddelen kunnen zijn last onder bestuursdwang, last onder dwangsom, stilleggen of gedeeltelijk buiten werking stellen van een inrichting of strafrechtelijke vervolging (artikel 63). Het Instituut Fysieke Veiligheid (IFV) verzorgt t.b.v. de VR's opleidingen (artikel 68).

⁷⁷ Het plaatsgebonden risico is het risico op een plaats buiten een inrichting, uitgedrukt als de kans per jaar dat een persoon die onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven, overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof betrokken is.

⁷⁸ Het groepsrisico betreft de cumulatieve kansen per jaar dat ten minste 10, 100 of 1000 personen overlijden als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een inrichting en een ongewoon voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof betrokken is.

⁷⁹ Regeling externe veiligheid inrichtingen 2004, Staatscourant 2004, 183, 08-09-2004, laatstelijk gewijzigd Staatscourant 2016, 31451, 14-06-2016.

⁸⁰ Ministeriële Regeling omgevingswet, 30-03-2010, Staatscourant 2010, 5162, laatstelijk gewijzigd 15-05-2020, Staatscourant 2020, 25319.

⁸¹ Wet veiligheidsregio's 2010, Staatsblad 2010, 145, laatstelijk gewijzigd Staatsblad 2014, 252.

8) *Resumé*

Bezien vanuit het gezichtspunt dat deze dissertatie gericht is op de diverse aspecten van wat eerder werd gedefinieerd als procesveiligheid is het duidelijk dat het Brzo de voornaamste wetgeving in deze is. Verder speelt ook het Bevi nog een rol vanwege de relatie van de risico's van de inrichting met het gebruik van de openbare ruimte.